

# ALECA

– Jeg følte ikke, jeg var en skid værd. Men pludselig kunne jeg klare nogle hverdagsting igen

af ALECA | maj 16, 2024 | Patienthistorier



En tidlig morgen blev Niclas B. Lauritsen ramt af en jernstang i hovedet, mens han var på arbejde. I to et halvt år var han så svimmel og utilpas, at han tilbragte det meste af sin tid i sengen eller på sofaen. Et besøg af Aleca blev startskuddet til at få has på hjernerystelsen og mærke livet vende tilbage.

Det sort-grønne arbejdstøj med firmanavn og reflekser lå i kassen og funkede helt nyt. Niclas B. Lauritsen kunne næsten ikke være i sig selv af spænding i kroppen, da han pakkede tøjet ud, fjernede mærkerne og prøvede det første gang.

– Jeg var helt elektrisk efter at begynde at arbejde. Nu var jeg noget igen. Nu skulle jeg ud at tjene nogle penge. Og mine nye kolleger er så pisseflinke, fortæller Niclas, der i

begyndelsen af april 2024 begyndte som greenkeeper hos en lokal virksomhed i Møldrup ved Viborg.

Niclas er typen, der ikke er bange for at tage fat med sine hænder. Han er vokset op på en gård og har altid arbejdet og knoklet igennem. Det var også den arbejdsmoral, han lagde for dagen i sit tidligere job som chauffør i en stor virksomhed. Han stod tidligt op hver dag for at levere friske forsyninger ud til supermarkederne.

Den 21. september 2021 kørte han én af sine sædvanlige ruter syd for Aarhus. Han parkerede lastbilen ved Fakta i Solbjerg, hvor han åbnede bagklappen. Hvad der skete derefter, står lidt hen i brudstykker i Niclas' hukommelse. Men han husker, at han skulle fjerne stangen, som sidder på tværs i bilen for at holde varerne fast.

– Jeg havde en fornemmelse af, at jeg slog hovedet. Og bagefter blev det hele lidt underligt. Jeg har senere fået at vide, at jeg selv ringede til min arbejdsgiver og fortalte, at jeg havde det dårligt. Jeg har nogle glimt af, at jeg ligger på ladet og er lidt væk, fortæller Niclas, der er 31 år.

### **Kravlede ud på toilettet**

Den væltede lastbilchauffør blev kørt til Skejby Sygehus i ambulance. Undervejs blev han spurgt om sit cpr-nummer. Det kunne han ikke huske.

På hospitalet blev han scannet, men der var ikke noget at se, fortalte lægerne. Så han blev udskrevet samme dag.

– Jeg var mega svimmel og kunne knap nok gå ud til bilen. Da vi kom hjem, lagde jeg mig i sengen for nedrullede gardiner og lå der i flere uger. Når jeg skulle på toilettet, kravlede jeg derud.

Niclas undrer sig over, at han kunne blive udskrevet, når han havde det så dårligt.

– Personalet på sygehuset sagde, at dér er kaffemaskinen. Så kunne jeg tage en kop, inden jeg skulle hjem. Skulle jeg så være frisk igen? Det var skræmmende, at jeg bare blev sluppet løs.

En måneds tid efter arbejdsulykken tog Niclas til sin egen læge. Hans arbejdsplads krævede, at han skulle melde sig syg hver dag, og derfor ville Niclas vide, hvornår lægen vurderede, at han var klar til at arbejde igen. Der kunne gå op til fire uger endnu, og han skulle bare tage hjem og slappe af, lød meldingen.

– Når jeg tænker tilbage på det, er det en helt tosset besked. Hele forløbet bærer præg af, at der ikke var nogen sammenhæng, og at systemet er så inkompetent, når det handler om hjernerystelser, mener Niclas, der var frustreret over sin situation. Hans kæreste, Natascha og børnene på dengang seks og ni år var naturligvis også af ramt af situationen.

– Natascha siger, at det var så hårdt at se mig ligge dér i sengen.

### **Fik hjælp med synstræning**

I begyndelsen af 2022 blev Niclas igen undersøgt på sygehuset. 'Du har øresten', lød beskeden. Men dét vidste Niclas, at han ikke havde. For det havde han haft før, og det føltes også ubehageligt, men alligevel helt anderledes. Han blev sendt til en fysioterapeut, som efter få behandlinger sagde, at de ikke kunne hjælpe. Niclas var simpelthen for dårlig. Helbredet var ikke det eneste, der var presset. Familiens økonomi blev det også, for Niclas var kommet på sygedagpenge, og det betød, at han fik 8000 kroner mindre udbetalt hver måned. Han valgte selv at opsige sit job, fordi de hyppige opkald med sygemelding stressede ham.

Mere end otte måneder senere kom Niclas i kontakt med Jakob Tarp Sørensen fra Aleca. Det var arbejdspladsens forsikringsselskab If, der satte ham i forbindelse med Aleca. Niclas kan huske, at han fik nogle svimmelhedsanfald i løbet af samtalen med Jakob.

– Han kunne se, det var slemt. Og han sagde, at han ville tage fat i en neurooptometrist, som er én af landets førende eksperter. Det gav mig tillid og håb, fortæller Niclas.

Eksperten, som hedder Maria Beadle, besøgte Niclas i hans hjem kort tid efter. Hun undersøgte ham grundigt og konkluderede, at han slog ud på alle parametre inden for hjernerystelse. Og så bad hun ham kigge på et A4-papir med to krydser.

– Det triggede mig helt vildt. Hold op, hvor jeg svimlede. Hun bad mig gøre øvelsen og nogle andre øvelser hver dag. Også selv om det var ubehageligt i begyndelsen. Så jeg gav den gas. Og lige så stille kunne jeg mærke, at jeg fik det bedre, fortæller Niclas med smil i stemmen.

### **Fedt at kunne hverdagsting igen**

Aleca sendte også Niclas til en osteopat for at få løsnet musklerne i nakken. Det var dejligt at blive masseret, syntes Niclas, men det var øvelserne for synet, der gjorde den allerstørste forskel.

– Jeg begyndte at køre bil igen. Og jeg kunne tømme vaskemaskinen uden at få det skidt. Vildt, at det kan være sådan en sejr at kunne dét. Men det er følelsen af at kunne bidrage med noget igen. Jeg bliver helt rørt af at snakke om det. Jeg følte ikke, jeg var en skid værd. At jeg var helt uduelig. Og lige pludselig kunne jeg gøre sådan nogle hverdagsting igen. Det var så fedt.

I dag har Niclas ingen symptomer på hjernerystelsen. Han kom i arbejdsprøvning i en golfklub og gik hurtigt op i timer. Og nu arbejder han på fuld tid som stolt greenkeeper i sit sort-grønne arbejdstøj.

Han forstår ikke, hvordan der kunne gå to et halvt år af hans liv, når hjernen kunne fikses på nogle få måneder med de rette synsøvelser.

– Det hele kunne have været klaret meget hurtigere, hvis der var et sted, hvor hjælpen til hjernerystelser var samlet. Jeg følte ikke, at der kom sammenhæng hos mig, før Jakob kom ind i billedet. Hvis det ikke var for Aleca tror jeg ikke, at jeg havde været i arbejde nu.

Niclas' kæreste og børn er også glade for, at deres mand og far er tilbage i god form. Der har ikke været penge eller energi til at få oplevelser sammen, mens Niclas var syg. Men denne sommer bliver det anderledes. Alle glæder sig til en tur i Djurs Sommerland.